

Věc C-410/20

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

2. září 2020

Předkládající soud:

Audiencia Provincial de A Coruña (Španělsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

28. července 2020

Odvolatelka:

Banco Santander, SA

Odpůrci:

J.A.C.

M.C.P.R.

Předmět původního řízení

Odvolání podané společností Banco Santander S. A. (nástupnická společnost po fúzi společností Banco Popular Español, S. A.), v rámci něhož vyvstala otázka, zda je přípustná nebo opodstatněná žaloba na neplatnost pro podstatnou vadu při udělení souhlasu, která byla podána v souvislosti s nabytím akcií vydaných a nabídnutých veřejnosti ze strany finančního subjektu (v projednávané věci společností Banco Popular Español, S. A.) při zvýšení základního kapitálu, pokud investor podá žalobu po ukončení postupu řešení krize emitujícího subjektu, v rámci kterého došlo k odpisu všech akcií, které tvořily základní kapitál před zánikem subjektu.

Předmět a právní základ žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Pochybnost předkládajícího soudu se týká slučitelnosti postupu prohlášení neplatnosti ve smyslu článku 1300 španělského Código Civil (občanský zákoník), jako prostředku soudů, jehož cílem je dosáhnout vrácení peněz investovaných do

akcií vydaných finančním subjektem při příležitosti veřejné nabídky upsání akcií, se zásadami řešení krize finančního subjektu zakotvenými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, zejména se zásadou, podle které akcionáři nesou ztráty.

Předběžné otázky

1. Mají být čl. 34 odst. 1 písm. a), čl. 53 odst. 1 a 3 a čl. 60 odst. 2 písm. b) a e) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby ti, kteří nabyli své akcie několik měsíců před zahájením postupu řešení krize finančního subjektu, mohli při příležitosti zvýšení základního kapitálu na základě veřejné nabídky upsání akcií podat žalobu na náhradu škody nebo žalobu s rovnocenným účinkem proti emitujícímu subjektu nebo proti subjektu vzniklému fúzí v důsledku jeho následného nástupnictví, založenou na nesprávných informacích uvedených v prospektu souvisejícím s danou emisí, pokud v rámci postupu řešení krize finančního subjektu došlo k odpisu všech akcií, které tvořily základní kapitál?
2. V tomtéž případě, jako je případ v předchozí otázce, brání čl. 34 odst. 1 písm. a), čl. 53 odst. 3 a čl. 60 odst. 2 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014 tomu, aby soud uložil emitujícímu subjektu nebo subjektu, který je jeho nástupcem, povinnost vrátit protihodnotu upsaných akcií, jakož i povinnost zaplatit úroky, v důsledku prohlášení neplatnosti smlouvy o upsání akcií, se zpětným účinkem (*ex tunc*), na základě žalob podaných po zániku subjektu?

Uplatňovaná ustanovení unijního práva

Článek 267 SFEU

Článek 34 odst. 1 písm. a) a čl. 53 odst. 1 a 3 a čl. 60 odst. 2 písm. b) a e) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2014, L 173, s. 190).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES ze dne 4. listopadu 2003 o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování, a o změně směrnice 2001/34/ES.

Nařízení (EU) č. 806/2014: články 18, 22 a 24.

Rozsudek Soudního dvora Evropské unie (druhého senátu) ze dne 19. prosince 2019, věc C-174/12 (EU:C:2013:856), body 44 a 68.

Uvedené předpisy vnitrostátního práva

Ley 11/2015, de 18 de junio, de recuperación y resolución de entidades de crédito y empresas de servicios de inversión (zákon č. 11/2015 ze dne 18. června 2015 o ozdravných postupech a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků).

Real Decreto Legislativo 4/2015, de 23 de octubre, que aprobó el Texto refundido de la Ley del Mercado de Valores (královské legislativní nařízení 4/2015 ze dne 23. října 2015, kterým se schvaluje konsolidované znění zákona o trhu s cennými papíry).

Código civil (občanský zákoník): články 1300, 1301, 1303, 1307, 1309, 1314.

Resolución del FROB de 7 de junio de 2017 [rozhodnutí FRBO (orgán pro řešení krize, Španělsko)] ze dne 7. června 2017 (zveřejněné v Boletín Oficial del Estado dne 30. června 2017): třetí část odůvodnění a výrok.

Stručné shrnutí skutkového stavu a řízení

- 1 V červnu 2016 zvýšila společnost Banco Popular Español, S. A. základní kapitál na základě veřejné nabídky upsání akcií.
- 2 Manželský pár žalobců, kteří jsou klienty s menšinovým podílem, investoval 6890 eur při upsání 5512 emitovaných akcií.
- 3 Společnost Banco Popular Español, S. A. provedla během posledního čtvrtletí 2016 zásadní úpravy hodnoty svých aktiv s vykázanou ztrátou za dané účetní období ve výši 3, 485 miliardy eur.
- 4 Dne 3. dubna 2017 společnost Banco Popular Español, S. A. oznámila Comisión Nacional del Mercado de Valores (Národní komise pro cenné papíry) (CNMV) relevantní skutečnost, a sice že se vyskytly určité nesrovnalosti v roční účetní závěrce za účetní období 2016, nicméně měla za to, že uvedené nesrovnalosti neměly podstatný vliv na účetní závěrku 2016, a proto že nebylo nutné přepracovat uvedenou závěrku.
- 5 Dne 7. června 2017 bylo schváleno řešení krize společnosti Banco Popular Español, S. A. Veškeré akce tvořící základní kapitál byly odepsány bez protihodnoty.
- 6 V březnu 2018 J. Á.C. a M. C. P. R., kteří v důsledku řešení krize a odpisu akcií přišli o svou investici v plné výši, podali proti společnosti Banco Popular Español, S. A. žalobu, kterou se domáhali prohlášení neplatnosti smlouvy o nabytí akcií z důvodu podstatné vady vedoucí k neplatnosti jejich souhlasu, neboť k jeho udělení

došlo na základě nepřesných a neúplných informací týkajících se účetnictví a majetku uvedené společnosti a obsažených v prospektu souvisejícím s danou emisí, nebo případně z důvodu úmyslného jednání spočívajícího ve vědomém poskytnutí nesprávných a neúplných relevantních informací o majetkové situaci společnosti. V žalobě navrhli, aby bylo žalované uloženo zaplatit jim částku ve výši 6 890 eur a zákonné úroky splatné ke dni zaplacení.

- 7 V žalobní odpovědi Banco Santander S. A. mimo jiné tvrdila, že tím, že řízení o zániku společnosti Banco Popular bylo schváleno a uskutečněno ve smyslu příslušných legislativních nástrojů, jejichž hlavním cílem bylo zabránit tomu, aby jakékoli obtíže finančního subjektu měly vliv na finanční prostředky daňových poplatníků, přičemž je v nich stanoveno, že právě akcionáři a věřitelé subjektů mají nést ztráty. Zásada rekapitalizace z vnitřních zdrojů („bail-in“) znamená, že ztráty subjektů v krizi nesou především akcionáři a až poté držitelé určitých finančních nástrojů.
- 8 Rozsudek v prvním stupni vyhověl žalobě, vyslovil neplatnost nabytí akcií pro podstatnou vadu souhlasu a nařídil vrácení investovaných peněz a uhrazení zákonných úroků.
- 9 Společnost Banco Santander S. A. podala odvolání proti rozsudku vydanému v prvním stupni.

Hlavní argumenty účastníků původního řízení

- 10 Žalobci v řízení v prvním stupni a odpůrci v odvolacím řízení zdůraznili, že podaná žaloba na neplatnost je nezávislá na řešení krize společnosti Banco Popular a jeho účinků. S odkazem na rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 19. prosince 2013, věc C-174/12, Alfred Hirmann v. Immofinanz AGU, rovněž uvedli, že z judikatury Soudního dvora Evropské unie vyplývá možnost zrušit smlouvu o upsání akcií pro podstatnou vadu při udělení souhlasu, pokud je uvedena vada závažná a měla podstatný vliv na udělení souhlasu.
- 11 Společnost Banco Santander, žalovaná a odvolatelka, tvrdí, že odpověď na otázku položenou předkládajícím soudem se nachází přímo ve španělském právu, zejména v Ley 11/2015, de 18 de junio, de recuperación y resolución de entidades de crédito y empresas de servicios de inversión (zákon č. 11/2015 ze dne 18. června 2015 o ozdravných postupech a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků), kterým byla provedena směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014 do vnitrostátního práva. Má za to, že žaloba, pokud jde o náhradu, které se domáhá, se snaží vyhnout účinkům řešení krize, jež by vedly k tomu, že ztráty by měly nést držitelé kapitálových nástrojů, prostřednictvím kterých se uskutečnila rekapitalizace z vnitřních zdrojů.

Stručné vylíčení odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 12 Pro vyřešení sporu je třeba především objasnit, zda se lze dovolávat téže nezávislosti pravidel Unie týkajících se odpovědnosti za prospekt a relevantní skutečnosti v souvislosti s pravidly, jež se snaží zajistit udržení základního kapitálu, jako je nezávislost, kterou potvrdil rozsudek Soudního dvora Evropské unie (druhý senát) ze dne 19. prosince 2013, i pro účely zachování stejných žalob jiného druhu, ale s rovnocenným účinkem, jako jsou žaloby na neplatnost z důvodu podstatné vady, a sice nezávislosti na zásadách a pravidlech uvedených ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, zejména na zásadě, podle níž akcionáři nesou ztráty, a na pravidlech, která upravují konkrétní účinky restrukturalizace z vnitřních zdrojů, při úplném odpisu akcií a jiných kapitálových nástrojů.
- 13 Druhá pochybnost se konkrétně týká žaloby na neplatnost a částečně významu a rozsahu výjimky týkající se „jakéhokoli již vzniklého závazku“, na kterou odkazuje čl. 60 odst. 2 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014. Z úvahy předkládajícího soudu je zjevné, že povinnost vrátit částku odpovídající hodnotě akcií, o kterou ještě akcionář nepožádal ani před zahájením řešení krize banky, nemůže představovat již vzniklý závazek; pokud by však možnost prohlásit neplatnost byla přípustná, skutečnost, že prohlášení neplatnosti má zpětný účinek, by vedla k tomu, že nárok žalobců na vrácení částky by existoval ještě před řešením krize emitující banky, v důsledku čehož by měli být v původním řízení investoři považováni za věřitele banky, a nikoli za akcionáře.